

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

09 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Cazacu Dumitru în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2020, în cauza penală de către inculpatul în privința lui

Colomieț Vladimir Xxxx, născut la xxxx,
originar și domiciliat în mun. xxxx, bd. xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 08.08.2018 – 09.10.2019;

2. instanța de apel: 22.11.2019 – 28.01.2020;

24.07.2020 – 06.10.2020;

3. instanța de recurs: 23.03.2020 – 19.05.2020;

11.03.2021 – 09.06.2021.

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 09 octombrie 2019, Colomieț Vladimir a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 650 unități convenționale, ce constituie 32 500 lei.

A fost admisă acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Bețivu Iulian și dispusă încasarea din contul lui Colomieț Vladimir în contul lui Bețivu Iulian, suma de 4000 lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, la 26.06.2018 ora 20:28, Colomieț Vladimir, urmărind scopul însușirii ilegale a bunurilor altei persoane, aflându-se pe str. Xxxxx, mun. Xxxxx, acționând prin înșelăciune și abuz de încredere,

sub pretextul verificării stării bicicletei de model "Giant Gila", pentru a o procura, a însușit-o ilegal de la Iulian Bețivu, în rezultat cauzând părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă de 4000 lei.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpatului Colomieț Vladimir în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, ca escrocherie.

3. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudicarea cauzei, cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Colomieț Vladimir să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal și să-i fie stabilită o pedeapsă de 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

3.1. În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- în ședința de judecată inculpatul Colomieț Vladimir nu s-a prezentat, fiind citat la domiciliu, s-a eschivat de la prezentarea în fața instanței de judecată, a fost dispusă aducerea silită a acestuia și ulterior, Colomieț Vladimir a fost anunțat în căutare, respectiv cauza penală s-a examinat în absența acestuia, în conformitate cu prevederile art. 321 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală;

- executarea sentinței de condamnare a lui Colomieț Vladimir în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, din 09.10.2019 nu este posibilă, or acesta lipsește de la locul de trai, fiind anunțat în căutare;

- potrivit prevederilor art. 64 alin. (5) Cod penal, în caz de eschivare cu re-credință a condamnatului de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală sau complementară, instanța de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenului pedepsei maxime, prevăzute de articolul respectiv al Părții speciale a prezentului cod.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2020, a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței atacate.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat, fiind demonstrată vinovăția inculpatului Colomieț Vladimir în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a notat că aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

De asemenea, instanța de apel a reținut că sentința primei instanțe a fost contestată numai în partea stabilirii pedepsei penale, iar ce ține de încadrarea juridică și vinovăție, sentința nu a fost atacată.

Cu referire la pedeapsă, instanța de apel a reiterat prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, și a menționat că prima instanță just a individualizat pedeapsa, ținând cont de prevederile art. 7, 75 Cod penal, și corect a aplicat pedeapsa sub formă de amendă, care este una echitabilă și proporțională infracțiunii comise, ținând cont de gradul de pericol al infracțiunii, care se califică ca infracțiune mai puțin gravă, săvârșită cu intenție directă, de circumstanțele cauzei, de personalitatea inculpatului Colomieț Vladimir care nu are antecedente penale, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, astfel asigurând realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale și a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât de către inculpat, cât și din partea altor persoane, care va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale Republicii Moldova sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Astfel, instanța de apel a considerat că soluția adoptată de către prima instanță își v-a atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului Colomieț Vladimir, indicând că aplicarea unei pedepse penale sub formă de amendă în mărime de 650 unități convenționale, ar duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu tragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul său.

De asemenea, instanța de apel a notat că pedeapsa aplicată urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, din partea condamnatului, persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.

5. Decizia instanței de apel a fost contestată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Scutelnic Cătălin, care indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia în latura pedepsei și dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel în alt complet de judecată.

5.1. În argumentarea recursului a invocat următoarele aspecte:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de către procuror în apel, din ce reiese că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și s-a aplicat o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale;

- instanța de apel eronat a interpretat și aplicat prevederile art. 75 Cod penal aplicarea pedepsei lui Colomieț Vladimir, fără a ține cont de circumstanțele prezentei cauze penale, modul în care a fost comisă infracțiunea prin impactul acesteia asupra părții vătămate cât și întregii societăți;

- instanța de apel a acționat în derogare de la prevederile art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, care stipulează că instanța de apel are obligația de a întreprinde măsuri pozitive la judecarea apelului, pentru a repara erorile de fapt și de drept omise de prima instanță, doar atunci când aceste erori au influențat asupra hotărârii în defavoarea inculpaților;

- instanța de apel, la stabilirea pedepsei inculpatului Colomieț Vladimir nu a ținut cont de faptul că fapta săvârșită de inculpat se prezintă de rezonanță social deosebit de sporită, rolul și scopul pedepsei penale de a curma și preîntâmpina săvârșirea de noi infracțiuni, în special din categoria analizată, or în situația constatării majorării amplitudinii infracțiunilor analogice, statul are scop primordial de a contracara săvârșirea acestora, modul în care a fost săvârșită infracțiunea, or s-a dovedit că inculpatul Colomieț Vladimir a abuzat de încrederea părții vătămate, a negat și acele relații și norme sociale care vin să protejeze drepturile și interesele cetățenilor;

- ca mijloc de constrângere pedeapsa penală este o măsură punitivă impusă unei persoane care a comis acte ilegale, măsură care vine să pedepsească persoana pentru fapta comisă. Din aceste considerente, având în vedere că inculpatul Colomieț Vladimir la momentul numirii pedepsei penale în privința sa se sustrage de la instanța de judecată și prin urmare este anunțat în căutare, se face imposibilă executarea pedepsei numite în privința sa, fapt ce va dovedi ineficiența pedepsei numite și totodată ineficiența măsurilor întreprinse de organele de stat în vederea protejării cetățenilor săi, or în situația în care locul aflării inculpatului nu va fi identificat, organul de executare nu va avea pârghii legale de a pune în executare sentința pronunțată;

- instanțele de judecată au neglijat cu vehemență rolul punitiv al statului în asigurarea drepturilor și libertăților cetățenilor, inclusiv și acel drept de proprietate, or anume statul are acel rol primordial de a întreprinde toate măsurile legale în vederea asigurării echității sociale și prevenirea săvârșirii de fapte ilicite. Or, în ultima perioadă de timp, pe teritoriul Republicii Moldova se atestă o majorare a infracțiunilor de genul celei comise de Colomieț Vladimir, iar în situația în care instanțele de judecată nu vor întreprinde măsuri pozitive în contracararea acestui fenomen, se va dovedi ineficiența, atât a instituției pedepsei penale, cât și a procesului penal în sine;

- instanța de apel, diminuând pedeapsa numită lui Colomieț Vladimir nu a ținut cont de coraportul circumstanțelor atenuante (care lipsesc pe caz) și celor agravante stabilite;

- pe parcursul examinării cauzei penale în instanța de apel nu au intervenit careva circumstanțe ce ar combate motivele aduse de procuror invocate la individualizarea pedepsei propuse a fi numite și prin urmare, instanța de apel nu avea careva temei de a respinge aceste argumente.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 19 mai 2020, a fost admis recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Scutelnic Cătălin, decizia casată parțial, în partea stabilirii pedepsei, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

6.1. Pentru a decide astfel, instanța de recurs a menționat că, recurentul critică decizia instanței de apel prin prisma temeiurilor de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, sub aspectele că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Verificând legalitatea deciziei atacate sub aceste aspecte, instanța de recurs a reținut că în speță și-au găsit confirmarea temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, în sensul că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de menținere a sentinței sub aspect că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Instanța de recurs a reținut că, din conținutul părții descriptive a deciziei atacate (f.d. 169-170), rezultă că instanța de apel contrar prevederilor art. 101, 414 Cod de procedură penală, a adoptat soluția în cauză și nu a întreprins toate măsurile de a elucida toate circumstanțele cauzei ce țin de latura pedepsei, prin ce a fost afectată soluția adoptată și astfel recursul declarat urmează a fi admis.

Astfel, prima instanță la individualizarea pedepsei, (soluție menținută fără modificări de instanța de apel), nu a ținut cont pe deplin de persoana și comportamentul inculpatului Colomieț Vladimir (care s-a eschivat de la prezentarea în instanța de judecată, și astfel face imposibilă executarea pedepsei cu amenda aplicată în privința sa, nu a recuperat prejudiciul cauzat părții vătămate (f.d. 159) și i-a stabilit acestuia, o pedeapsă prea blândă cu amendă, care în condițiile speței nu va realiza scopul legii penale de restabilire a echității sociale, de corectare a inculpatului,

precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Prin urmare, instanța de recurs a atestat că, instanțele ierarhic inferioare la adoptarea soluției în partea pedepsei stabilite inculpatului Colomieț Vladimir, nu au verificat și luat în considerare aceste circumstanțe caracteristice persoanei inculpatului, ce denotă faptul că acesta nu și-a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate în speța dată, nu a conștientizat pericolul acțiunilor sale și s-a eschivat de la prezentarea în instanța de judecată, iar pedeapsa prea blândă - amenda, stabilită de prima instanță, duce la ineficiența pedepsei stabilite și creează incertitudine cu privire la reeducarea și corijarea inculpatului Colomieț Vladimir, precum și restabilirea echității sociale, afectată în rezultatul comiterii infracțiunii de către inculpat.

Astfel, din analiza conținutului deciziei instanței de apel (f.d. 165-170) s-a atestat că, soluția primei instanțe a fost menținută pripit de instanța de apel, fără o motivare clară și fără o expunere asupra acestor chestiuni legate de comportamentul de după comiterea infracțiunii și personalitatea inculpatului Colomieț Vladimir invocate în apelul declarat de procuror, motive din care instanța de recurs a considerat că în speță sunt incidente temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de menținere a sentinței în latura pedepsei și că s-a aplicat o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții De Apel Chișinău din 06 octombrie 2020, a fost admis apelul procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Centru, sentința casată parțial, în partea individualizării pedepsei, și pronunțată în această parte, o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Lui Colomieț Vladimir, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

7.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că la pronunțarea sentinței, prima instanță, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul a comis anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Însă, la stabilirea și aplicarea pedepsei în privința inculpatului, prima instanță nu a ținut cont de scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art. 61 și 75 Cod penal, nu a ținut seama de circumstanțele reale ale cauzei, de urmările prejudiciabile, împrejurări care fiind analizate, per ansamblu, nu permit instanței stabilirea unei pedepse prea blânde în privința inculpatului.

Astfel, instanța de apel la aplicarea pedepsei lui Colomieț Vladimir, a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76-78 Cod penal, de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite - inculpatul a comis o infracțiune din intenție care face parte din categoria celor mai puțin grave, conform art. 16 Cod penal, de persoana celui vinovat, și anume că inculpatul Colomieț Vladimir s-a eschivat de la prezentarea în instanța de judecată, nu a conștientizat pericolul acțiunilor sale, ceea ce creează dubii asupra executării pedepsei cu amenda aplicată în privința sa, că prejudiciul cauzat părții vătămate nu a fost recuperat (f.d. 159), inclusiv s-a ținut cont și de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, de comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii, de faptul că în instanța de apel s-a eschivat de a se prezenta în ședința de judecată, astfel că o pedeapsă prea blândă, cu amendă, în condițiile speței nu va realiza scopul legii penale.

Ținând cont de cele expuse, instanța de apel i-a stabilit lui Colomieț Vladimir recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, pedeapsa sub formă de 1 (unu) an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, care având în vedere particularitățile cauzei va fi una echitabilă și v-a asigura atingerea scopului pedepsei, de reeducare și prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni de către ei.

8. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către avocatul Cazacu Dumitru în numele inculpatului, care indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și aplicarea față de inculpatul Colomieț Vl. a unei pedepse nonprivative de libertate.

8.1. În argumentarea recursului, recurentul invocă că, corijarea și reeducarea inculpatului Colomieț Vladimir este posibilă cu aplicarea unei pedepse nonprivative de libertate. Ținând cont de faptul că, nu are antecedente penale, este prima abatere de la lege, are un copil minor la întreținere, considerăm că aplicarea art. 90 Cod penal, este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsă stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptei comise de inculpat, cât și personalitatea inculpatului.

Împrejurările prezentei cauze penale, ce vizează personalitatea inculpatului, sunt suficiente pentru a aplica prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, suspendarea

executării pedepsei cu închisoarea și acordarea posibilității acestuia, în termenul de probă, prin comportare exemplară și muncă cinstită, să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat, va oferi o mai bună protecție intereselor societății decât izolarea vinovatului de societate.

9. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul Cazacu Dumitru în numele inculpatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat. Or, pedeapsa aplicată inculpatului Colomieț Vladimir corespunde faptelor comise, personalității inculpatului și atitudinii acestuia față de consecințele create, precum și criteriilor de individualizare a pedepsei.

10. Verificând argumentele invocate de recurent în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, doar în cauzele stipulate în acest articol.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat de către avocatul Cazacu Dumitru în numele inculpatului, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că, recursul este declarat peste termen.

Potrivit art. 421 Cod de procedură penală, coraportat la art. 401 alin. (2) Cod de procedură penală, inculpatul este în drept să declare recurs ordinar în numele său atât în latura penală, cât și în cea civilă.

Termenul de declarare a recursului ordinar împotriva hotărârilor instanței de apel, potrivit prevederilor art. 422 Cod de procedură penală, este de 30 zile de la data pronunțării deciziei.

Potrivit art. 230 alin. (3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

Conform materialelor dosarului, la pronunțarea dispozitivului deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2020, avocatul inculpatului – Verebceanu Sergiu a fost prezent și totodată a fost informat că pronunțarea deciziei motivate va avea loc pe data de 04 noiembrie 2020 (f.d. 204-206), acesta neprezentându-se la data pronunțării deciziei motivate în instanța de apel (f.d.

206), fără motive întemeiate. Conform scrisorii din 12 noiembrie 2020 a fost transmisă copia deciziei instanței de apel în adresa părții vătămate, a inculpatului și avocatului acestuia. (f.d. 213)

În atare împrejurări, termenul de declarare a recursului împotriva deciziei instanței de apel pronunțate la 04 noiembrie 2020 a expirat la 07 decembrie 2020.

Aceste momente certifică faptul că termenul de 30 zile de contestare cu recurs ordinar a deciziei instanței de apel, stabilit de art. 422 Cod de procedură penală nu a fost respectat, deoarece recursul depus de avocatul Cazacu Dumitru în numele inculpatului a fost declarat la 12 februarie 2021, fără a solicita de a restabili termenul de recurs.

Potrivit art. 319 alin. (2) Cod de procedură penală, *partea prezentă la un termen de judecată nu mai este citată pentru termenele ulterioare, chiar dacă va lipsi la vreunul dintre aceste termene*. Din economia acestei norme, se desprinde faptul că, dacă partea, cunoscând despre data următoarei ședințe, însă nu se prezintă la aceasta, consecințele neprezentării îi sunt imputabile, iar despre rezultatele ședinței partea urmează să se documenta individual. Or, cele consemnate supra sunt subsecvente și speței date, adică faptul că inculpatul nu s-a prezentat la ședința de judecată la care a fost pronunțat dispozitivul și decizia integrală a instanței de apel, nu îl absolvă de a declara în termen recursul ordinar.

În același context, este important de a menționa că, la pronunțarea hotărârii integrale legea nu solicită obligatoriu prezența părților, iar pentru părțile care nu s-au prezentat la pronunțarea sentinței, se consideră că au luat cunoștință de conținutul hotărârii motivate la data pronunțării, mai mult că hotărârile se plasează pe portalul web al instanței de judecată, astfel devenind publice pentru toți. Călăuzitoare în acest sens este și practica judiciară, potrivit căreia s-a statuat că neprezentarea părților, care au fost legal citate la ședința de judecată, dar s-au eschivat de a se prezenta, termenul de atac și pentru acestea oricum se calculează din momentul pronunțării hotărârii integrale.

Pe cale de consecință, având în vedere cele consemnate supra, Colegiul reține că, în cauza deferită judecății, termenul de declarare a recursului a fost omis de către recurent. Or, termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca tardiv, deoarece legea procesualpenală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

Relevante în acest sens sunt și unele aspecte ale principiului securității raporturilor juridice ce se conțin în hotărârea CtEDO din 05 iunie 2012 în cauza Ghirea

contra Moldovei, unde s-a statuat că: „...principiul egalității armelor, care reprezintă unul din elementele noțiunii mai largi a procesului echitabil – presupune că fiecare parte beneficiară de o posibilitate rezonabilă de a-și prezenta cazul în condițiile, că nu ar pune-o într-un dezavantaj substanțial în raport cu cealaltă parte.” Prin alte cuvinte, aplicarea regulilor referitoare la termenele limită este de natură să aducă atingere principiului egalității armelor în cazul în care părțile nu beneficiază de aceleași mijloace pentru a-și susține argumentele în fața instanței.

În această ordine de idei, Colegiul penal consideră, că recursul ordinar declarat de avocatul Cazacu Dumitru în numele inculpatului este inadmisibil, ca fiind declarat peste termen.

11. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Cazacu Dumitru în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2020, în cauza penală în privința lui **Calomieț Vladimir Xxxx**, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **30 iunie 2021**.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecătorii

Guzun Ion

Catan Liliana